

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

HOLOWANIE NARCIARZA - KOMPENDIUM WIEDZY

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

Spis treści :

1. Licencja na holowanie narciarza I innych obiektów pływających- wymagania.....	3
2. Wiadomości ogólne o sprzęcie.....	4
3. Zasady porozumiewania się między jachtem holującym a narciarzem lub użytkownikiem obiektu pływającego.....	13
4. Załoga jachtu holującego.....	13
5. Warunki bezpieczeństwa oraz przepisy w zakresie holowania narciarza lub innych obiektów pływających.....	14
6. Praktyka	15

**Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez
Szkołę sportów wodnych MEGALODON**

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

1. Licencja na holowanie narciarza i innych obiektów pływających - wymagania.

Licencję do holowania **narciarza wodnego lub innych obiektów pływających służących do uprawiania sportu lub rekreacji** może uzyskać osoba, która:

- 1) ukończyła 18-ty rok życia;
- 2) posiada co najmniej patent sternika motorowodnego;
- 3) zdała egzamin z wymaganej wiedzy i umiejętności.

Część teoretyczna egzaminu na licencję na holowanie narciarza wodnego lub innych obiektów pływających ma formę pisemną i składa się z testu jednokrotnego wyboru z 25 pytaniami przygotowanymi przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwej licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych. Egzaminowany ma 30 minut na udzielenie odpowiedzi.

Część praktyczna egzaminu obejmuje wykonanie wybranych przez komisję elementów egzaminacyjnych określonych indywidualnie dla każdego zdającego przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwej licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych.

Za pozytywny wynik egzaminu praktycznego uważa się prawidłowe wykonanie wszystkich elementów wskazanych przez egzaminatora do wykonania. W trakcie części praktycznej egzaminu dopuszcza się jednokrotne powtórzenie źle wykonanego elementu.

Szczegółowe warunki określa :

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI

z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie uprawiania turystyki wodnej na podstawie art. 37a ust. 15 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.2))

Wzór licencji:

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

2. Wiadomości ogólne o sprzęcie.

Do holowania narciarza nadaje się każda łódź, która rozwija odpowiednią prędkość.

Najlepsze są łodzie ślizgowe płaskodenne wytwarzające minimalną falę. Coraz częściej do holowania używane są również skutery wodne.

Łódź powinna posiadać silnik o mocy co najmniej 30KW, pozwalający osiągnąć szybkość do 60km/h posiadający rewers. Na łodzi powinno się znajdować podstawowe wyposażenie do którego należy zaliczyć: wiosła, koło ratunkowe, kapoki, bosak, gaśnica, apteczka, zapasowa lina holownicza i łącznikowa.

Zaleca się aby łódź holująca posiadała następujące dodatkowe wyposażenie:

- panoramyczne lustro wsteczne zamocowane na przedniej szybie;
- obrotowy wspornik z zaczepem do linki holowniczej , umieszczony w osi łodzi w części rufowej lub zaczep do linki łącznikowej;
- drabinkę rufową lub pokład rufowy otwarty ułatwiający wchodzenie osób holowanych z wody na pokład;
- wskaźniki zegarowe: prędkościomierz, obrotomierz;
- sygnał dźwiękowy

Lina powinna być wykonana z niezatapialnego materiału (najlepsze są z polipropylenu), posiadająca dużą wytrzymałość na rozciąganie (maksymalne rozciągnięcie liny na całej długości nie powinien przekroczyć 3,2%). Nie powinna ona ograniczać zdolności manewrowej statku holującego. Powinna posiadać minimum 6 mm średnicy i długość 18-23 m. Lina może być wykonana jako jedno lub dwuczęściowa składająca się z odcinka 21,5 m oraz z pętli zakończonej uchwytem. Przed rozpoczęciem holowania linę należy sklarować a następnie od strony łodzi przyczepić do znajdującego się na wyposażeniu łodzi uchwyty. Jeżeli łódź nie ma na wyposażeniu uchwyty (czy turboswingu) to linę należy doczepić za pomocą dodatkowej liny łącznikowej po

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

której poruszać się będzie pojedynczy bloczek do pawęży łodzi. Długość liny łącznikowej powinna być tak dobrana, aby bloczek linki swobodnie przechodził obok kolumny silnika z minimalnym luzem nie zagrażającym pracy śruby. Linkę łącznikową do uchwytów rufowych najlepiej przyczepić za pomocą karabińczyków bądź szekli.

Turboswing:

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

Uchwyt do holowania :

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

Wieża do holowania:

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

Szybkie uwalnianie Zenith .

Krótką liną , która jest umieszczona wokół nadgarstka osoby leżącej na pływadle umożliwia osobie odłączenie pływadła od łodzi w dowolnym momencie. Jeśli osoba leżąca na pływadle wpada do wody, zostaje ono automatycznie zwolnione. Dlatego osoba, która wpadła do wody, ma możliwość trzymania się pływadła i jest bezpieczna, dopóki łódź nie wróci. Obowiązkowe we Francji!

- szybkie uwalnianie zenith :

Uchwyt – zwany orczykiem najczęściej wykonany z twardego drewna lub plastiku o dobrej pływalności o długości 27-33 cm. i średnicy 2,5 cm., bądź o przekroju elipsy 3x2 cm. Powierzchnia powinna być gładka, lecz nie ślizga (często pokryta gumą w celu zapewnienia lepszego uchwytu).

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

Sprzęt do ciągnięcia za łodzią

Narty – w zależności od charakteru jazdy stosuje się narty o dużej powierzchni ślizgu ,długości 170-180 cm, szerokości 16-20cm. z dziobami wygiętymi do góry. Posiadają one gumowe wiązania w formie kaloszy z ruchomą piętka do regulacji w zależności od wielkości stopy. W celu ułatwienia manewrów narty wyposażone są w mieczyki umieszczone w spodzie nart od tyłu.

Stosuje się również narty tzw. **ślalomowe** – mono narty o długości 160-165 cm w zależności od ciężaru narciarza. Jest ona węższa od turystycznych od 17 cm z przodu zwężając się ku końcowi do 5 cm. Posiada ona 2 wiązania i większy mieczyk umieszczony bardziej z tyłu, co umożliwia wykonywanie ciasnych skrętów, oraz narty **do jazdy figurowej** o długości 100-105cm , 23,5 cm szerokości. Lżejsze, lekko wygięte na obu końcach, bez mieczyka ,dzięki czemu można na nich wykonywać zwroty, obroty oraz skoki na fali.

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez
Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

Wakeboard – deska podobna do snowbordowej. O długości dobieranej w zależności od ciężaru ciała osoby holowanej. W zależności od sposobu jazdy wyposażona w mieczyki lub nie. Z dwoma regulowanymi wiązaniami.

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

Banany, koła i inne konstrukcje pneumatyczne – charakteryzujące się przede wszystkim tym że nie posiadają żadnych urządzeń sterowniczych a ich kurs zależy tylko od łodzi holującej oraz od równowagi osób na nich siedzących.

- koło:

- kanapa :

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

- banan(pływadło) :

- skrzydło wodne:

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

3. Zasady porozumiewania się między jachtem holującym a narciarzem lub użytkownikiem obiektu pływającego.

Znaki porozumiewawcze:

Zgodnie z zaleceniem Międzynarodowej Federacji Nart Wodnych (IWSF), przy holowaniu narciarza, obowiązują następujące znaki porozumiewawcze:

ŁÓDŹ – NARCIARZ

Ręka podniesiona pionowo – uwaga, niebezpieczeństwo, przerwij wykonywanie ewolucji, zostań w śladzie łodzi (dodatkowo można wskazać narciarzowi stronę po której znajduje się przeszkoda);

Ręka podnosi się i opuszcza szybko wzdłuż ciała – puść natychmiast linkę holowniczą;

Ręka porusza się od pionu do poziomu, palec wskazujący skierowany w lewo – uwaga, przeszkoda po lewej stronie;

Ręka wyciągnięta w prawo/lewo – trzymać się prawej/lewej strony;

Kilkukrotny ruch ręką nad głową ze wskazaniem strony – zbliża się koniec jazdy, przygotować się do lądowania po wskazanej stronie;

NARCIARZ – ŁÓDŹ

Kciuk wzniesiony ku górze, ruch ręki od poziomu do góry – proszę o szybszą jazdę;

Kciuk skierowany w kierunku wody, ruch ręki od poziomu w dół – proszę o wolniejszą jazdę;

Dłoń w kierunku wody, ruch boczny ręki w poziomie – szybkość dobra;

Ręka podniesiona nad głową – podczas startu, gotów do startu. W momencie upadku, nic złego się nie stało, będę kontynuował jazdę;

Ruch ręką lub ramieniem poziomo do wody – żądam natychmiastowego zatrzymania łodzi;

Podczas upadku, jeżeli narciarz kładzie się na wodzie i nie podnosi ręki – natychmiast zwracamy do narciarza i sprawdzamy czy wszystko w porządku. Jeżeli wymaga tego sytuacja wzywamy pomocy.

ŁÓDŹ – INNE ŁODZIE

Ręka wzniesiona ku górze – uwaga! Upadł narciarz, proszę o ostrożną jazdę. Na potwierdzenie należy również podnieść rękę ku górze.

4. Załoga jachtu holującego.

W skład załogi jachtu holującego wchodzi:

-sternik – odpowiedzialny za załogę, oraz bezpieczeństwo osoby holowanej;

-osoba/osoby holowane - które bezwzględnie powinny wykonywać polecenia wydane przez sternika lub obserwatora oraz nie zagrażać innym obiektom pływającym oraz osobą kąpiącym;

-obserwator– osoba która ukończyła 14 lat. Zadaniem obserwatora jest obserwacja osoby holowanej, przekazywanie sygnałów wzrokowych pomiędzy sternikiem a narciarzem oraz obsługa jego i sprzętu.

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

5. Warunki bezpieczeństwa oraz przepisy w zakresie holowania narciarza lub innych obiektów pływających.

Szczegółowe przepisy w zakresie holowania określa Paragraf 6 .35 - Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003r. W sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Podczas holowania narciarza oraz innych obiektów sternika obowiązują te same przepisy żeglugowe na śródlądowych drogach wodnych co podczas prowadzenia łodzi motorowych. Dodatkowo warto sprawdzić czy na danym akwenie nie obowiązują dodatkowe zarządzenia wydane przez rejonowy Urząd Żeglugi Śródlądowej lub inny organ do tego uprawniony.

Podczas holowania warto pamiętać o poniższych zaleceniach i przepisach

1. Holowanie narciarza i innych obiektów może odbywać się wyłącznie na akwenach zamkniętych, właściwie oznakowanych i wyznaczonych przez terenowe Inspektoraty Żeglugi Śródlądowej
2. Do uprawiania narciarstwa potrzebny jest akwen o szerokości rzędu 200m i długości ok. 1000m.;
3. Nie wolno uprawiać narciarstwa na akwenach wąskich, kanałach żeglugowych, wartkich rzekach, w pobliżu urządzeń hydrotechnicznych oraz akwenach których szerokość jest mniejsza od 50 m.;
4. Jazda na holu nie może utrudniać a tym bardziej zagrażać ruchu statkom żeglugi śródlądowej, statkom sportowym i turystycznym oraz osobom kąpiącym się;
5. Nie wolno do holowania używać statków bezzałogowych, wyposażonych w rumpel oraz holować liny bez narciarza;
6. Zadnej łodzi nie wolno holować narciarza w porze nocnej (po zachodzie słońca do jego wschodu), chyba że bierze on udział w zorganizowanych zawodach lub pokazach;
7. Żadnej łodzi motorowej nie wolno poruszać się w śladzie narciarza wodnego bliżej niż w odległości 100 m. (względny bezpieczeństwa);
8. W czasie holowania osoba holowana jest obowiązana do stosowania odpowiednich środków ratunkowych, które utrzymują dorosłą osobę na wodzie w pozycji bezpiecznej;
9. Łódź holująca ustępuje pierwszeństwa pozostałym łodziom (nie dotyczy to akwenu/ części akwenu wyznaczonego do ich wyłącznego użytku – tam łódź holująca ma pierwszeństwo).
10. Podczas przepływania obok innych łodzi, urządzeń pływających lub osób kąpiących się narciarz powinien płynąć w kilwaterze łodzi holującej;

Narciarstwo można uprawiać na akwenach wyznaczonych przez właściwe inspektoraty żeglugi śródlądowej. Najlepsze są duże jeziora pod warunkiem, że nie są zatłoczone, o szerokości 200 m. Na wybranym akwenie powinny być dogodne warunki do startu i lądowania narciarza. Do startu powinien znajdować się niski, gładki pomost lub niezbyt stromy czysty brzeg. Natomiast do lądowania konieczny jest ok. 30-metrowy wolny pas wybrzeża o dnie łagodnie pochylonym.

W okolicach o dużych skupiskach ośrodków wypoczynkowych, gdzie na wodzie jest wielu kąpiących, kajaki łodzie i materace narciarstwa nie powinno się uprawiać. Na rzekach zwłaszcza wąskich o szybkim nurcie i nieznanym dnie ze względów bezpieczeństwa najlepiej nie uprawiać narciarstwa. Jeżeli się jednak zdecydujemy to przed rozpoczęciem holowania należy dokonać dokładnego rekonesansu akwenu najlepiej z sondowaniem dna. Start narciarza na rzekach

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

zawsze odbywa się pod prąd nurty rzeki.

Zabezpieczenie narciarza

W czasie jazdy na nartach jak i innym sprzęcie holowanym za motorówką osoba holowana, niezależnie od umiejętności pływania, zawsze musi założyć odpowiedni sprzęt asekuracyjno – ratunkowy zapewniający utrzymanie na powierzchni wody. Niezbędnym elementem jest kamizelka ratunkowa dobrana w zależności od ciężaru osoby holowanej i barwie jaskrawej dla lepszej widoczności. W celu zabezpieczenia głowy, radzimy również nosić **specjalny kask podczas pływania na nartach lub wakeboardzie**. Jego posiadanie jest wymagane przez większość wake parków, a jazda bez niego jest zabroniona. Dodatkowo w celu ochrony przed wychłodzeniem narciarz może zastosować odpowiednią piankę wykonaną z nietonącego materiału (np. neoprenu).

6. Praktyka.

NARTY – WAKEBOARD – START

-start z wody – narciarz stoi zanurzony w wodzie na głębokości ok 1-1,5 m. w pozycji kucznej na tylnych częściach nart, których dzioby wystają z wody. Ręce narciarza lekko ugięte w łokciach. Uchwyt trzymany na wysokości środka ciężkości ciała. Linka powinna znajdować się między nartami rozstawionymi w lekkim rozkroku. Po wyjściu z wody i ustabilizowaniu pozycji przechodzimy z pozycji kucznej do wyprostowanej. Wyjście narciarza z wody następuje po osiągnięciu przez łódź prędkości co najmniej 18 km/h;

-start z pomostu – pomost powinien być gładki i niski, umieszczony nieco nad poziomem wody (ok. 50 cm). Narciarz powinien stać lub siedzieć na pomoście lekko odchyłony do tyłu, mieć ręce zgięte w łokciach, uchwyt trzymać na wysokości bioder, nogi ugięte, narty rozstawione na odległość ok. 40 cm zanurzone w wodzie do wysokości wiązań, dzioby lekko uniesione. Sternik wolno rusza, a w momencie rozciągnięcia prawie całej liny zwiększa prędkość, natomiast narciarz ściągnięty z pomostu natychmiast przyjmuje pozycję kuczną i stara się stabilnie jechać wolno prostując nogi;

-start z brzegu (mono narta)- narciarz stoi na wolnej lekko ugiętej nodze, na głębokości 40-50 cm noga z nartą mocno ugięta, narta zanurzona w wodzie do wysokości wiązania, przód narty nad wodą. Cały tułów przesunięty jak najdalej ku tyłowi. Ręce zgięte w łokciach, dłonie na wysokości bioder. Równocześnie z szarpnięciem liny, narciarz odbija się wolną nogą od dna i wykonuje skok do przodu na nartę.

OBIEKTY PNAUMATYCZNE

Ze względu na brak urządzeń sterowniczych w czasie holowania zarówno osoby holowane, jak i przede wszystkim sternik powinni pamiętać o poniższych zasadach:

1. W czasie holowania powinny być przestrzegane wszelkie przepisy dotyczące holowania narciarza wodnego. W tym przypadku osoby holowane są traktowane jako narciarz wodny;
2. Szybkość łodzi powinna być niewielka, dostosowana do holowanego obiektu;

Materiały nie mogą być kopiowane i udostępniane osobom trzecim bez zgody wyrażonej przez Szkołę sportów wodnych MEGALODON

„ Życ aby płynąć , płynąć by żyć”.

3. Linia holownicza nie powinna być za długa (rzędu 10m) zakończona od strony obiektu holowanego systemem wyczepnym odłączanym przez osobę holowaną za pomocą linki;
4. Osoba holowana powinna posiadać założoną kamizelkę ratunkową;
5. Obiekt pływający powinien płynąć w kilwaterze łodzi;
6. Przy zakrętach promień skrętu powinien być stosunkowo duży a szybkość łodzi minimalna;
7. Przy wywrotce lub wypadnięciu osoby holowanej, sternik łodzi musi natychmiast zatrzymać się i podpłynąć do osób wywróconych w taki sposób, jak do zatopionego narciarza.

Narty – wakeboard – lądowanie

Miejsce lądowania powinno być starannie dobrane. Do lądowania niezbędny jest 20-30 metrowy pas wybrzeża bez zakotwiczonych i cumujących łodzi, oraz boi cumowniczych. Dno powinno być o łagodnym pochyleniu, najlepiej piaszczyste i oczyszczone od zanieczyszczeń, o głębokości do 1 m jeżeli nie posiadamy miejsca odpowiadającego podanym warunkom, pozostaje wówczas kończyć jazdę przez „zatopienie” na głębokiej wodzie. Jest to tzw. lądowanie mokre

-lądowanie mokre – sternik podpływa w umówione miejsce, a narciarz puszcza uchwyt liny, jeszcze przez kilka metrów jedzie i po wytrąceniu szybkości – wolno, w pozycji stojącej, zanurza się w wodzie. Jeżeli sternik ma wątpliwości, czy narciarz puści linkę w odpowiednim miejscu, sam go zanurza w wodzie, przez zredukowanie szybkości i zatrzymanie łodzi;

-lądowanie suche – niezbędne czynności wykonywane przez:

-sternika – po przekazaniu sygnału o lądowaniu, sternik podpływa skosem do brzegu w taki sposób, aby na wysokości lądowiska znaleźć się na kursie równoległym do linii brzegu, płynie w linii bezpiecznej głębokości, nie zwalnia szybkości łodzi motorowej. Po puszczeniu drążka przez narciarza, sternik natychmiast zatrzymuje łódź, wciąga linę na pokład i ją klaruje. Następnie najkrótszą drogą dopływa do lądowiska, lub do narciarza;

-narciarza – gdy łódź znajduje się na wysokości lądowiska, będąc w kilwaterze, puszcza linę, wykonuje lekki skręt w kierunku lądowiska i siłą rozpędu, skośnym kursem zbliża się do brzegu. Z chwilą wytracenia szybkości powinien lekko stanąć na nartach. Przy prawidłowym lądowaniu woda powinna sięgnąć do kolan narciarza, lub co najwyżej do połowy.

